

Nr 294.

Av herr **Christiernsson**, om *utökning av flygvapnets personalstater.*

I årets statsverksproposition, fjärde huvudtiteln, flygvapnet, föreslås be-
träffande staterna en utökning till full överensstämmelse med 1925 års för-
svarsbeslut. Detta innebär en utökning i förhållande till nu gällande stater
för militär och civilmilitär personal å ordinarie stat med fyra officersbe-
ställningar i lönegraden O 2, fem underofficersbeställningar, varav en i löne-
graden Uo 4, två i Uo 3 och två i Uo 2, sju ton manskapsbeställningar för-
delade på 5 furirer av 1 klass, 6 furirer av 2 klass och 6 korpraler, samt
slutligen en tyghantverkare. Härjämte föreslås att för den föreslagna för-
söksavdelningen å Malmslätt upptages en flygingenjör av 3 graden, löne-
grad C 10.

Flygstyrelsen har emellertid i sitt underdåniga förslag angående flyg-
vapnets medelsbehov för avlöning under budgetåret 1935/1936 anmält åt-
skilliga medelsbehov, vilka icke blivit upptagna i Kungl. Maj:ts proposition
till årets riksdag.

Till belysande av vad flygstyrelsen i vissa avseenden framfört må följande
allmänna synpunkter anföras.

Flygvapnets personalstater enligt 1925 års försvarsordning hava enligt
vunnen erfarenhet visat sig alltför knappt beräknade. Anledningen härtill
kan företrädesvis sökas i, förutom bristande erfarenhet om behovet hos den
nybildade försvarsgrenen, de alltmer ökade krav, som såväl i rent militärt
som även i tekniskt avseende och förvaltningsavseende (utbyggnad av flyg-
fält m. m.) måst uppställas på flygvapnet. Nu nämnda förhållanden komma
säkerligen att beaktas av den ännu arbetande försvarskommissionen. Då
emellertid, enligt vad som inhämtats, flygvapnets knapphet på personal allt-
mer blivit till förfång för vapnets rätta handhavande och utveckling, är det
nödvändigt att redan nu vidtaga åtgärder till avhjälpande av de mest på-
tagliga bristerna i här berört avseende. Härigenom kommer jämväl enligt
motionärens åsikt ett genomförande av en ny ordning för flygvapnet att
underlättas.

Flygstyrelsen har enligt min åsikt framställt synnerligen rimliga anspråk
på ökning av personalstaterna för att något så när säkerställa ett tillfreds-
ställande arbetsresultat inom staber och förvaltning, att trygga behovet på
personal för samövningar, att tillgodose kraven på lärare vid skolor och kurser,
att genomföra flygvapnets egna strategiska och taktiska övningar och slut-
ligen, icke minst, för att på ett omsorgsfullt sätt kunna ombesörja yrkes-
tjänsten under pågående övningar, skolor, kurser, försök m. m. Den dyr-
bara och ömtaliga flygmaterielen kräver en minutiös skötsel, och inbespa-
randet av ett eller annat totalhaveri uppväger mer än väl de jämförelsevis

ringa kostnader, som äro förenade med en utökning av nedan föreslagen omfattning.

Motionären vill först och främst fästa uppmärksamheten på de för närvarande ytterst knappa manskapsstaterna. Totala antalet underbefäl — furirer och korpraler — är i Kungl. Maj:ts proposition till årets riksdag upptaget till 93, vartill kommer 9 sjukvårdsmän. (Antalet meniga och vicekorpraler, d. v. s. manskap, som är under sin första grundläggande utbildning, är upptaget till 175.) Nämnda antal underbefäl är fördelat å de 5 flygkårerna som flygförare, mekaniker, radiomän och vapensmeder. Därjämte måste samma underbefäl tagas i anspråk som instruktörer i rekryt-skolor för nyantaget manskap (volontärer) och värnpliktiga samt för vissa specialtjänstegrenar, såsom meteorologer, fotografer och fallskärmspackare. Slutligen må erinras om att underbefälet för sin egen utbildning måste genomgå korprals-, furirs- och underofficersskolorna. Det är uppenbart, att ett underbefälsbestånd av sådan ringa omfattning (93) icke mäktar ens i närmelsevis tillräcklig grad motsvara föreliggande behov.

Den ytterligare ökning i manskapsstaterna utöver av Kungl. Maj:ts äskade av (50 — 17) 33 beställningsmän, varom flygstyrelsen hemställt, synes mig vara ett minimum och bör nu komma till stånd.

Genom nådigt beslut år 1932 har vid flygvapnet organiserats en *underofficersskola* efter mönster av arméns och marinens. Det torde vara uppenbart, att flygvapnets underbefäl liksom övriga försvarsgrenars måste bibringas särskild utbildning för att på rätt sätt kunna fullgöra tjänst som underofficer samt att denna utbildning måste anpassas efter flygvapnets speciella krav. I 1925 års försvarsordning var emellertid icke hänsyn tagen till för sådan skola erforderlig befäls- och lärarpersonal. Den ökning av befälspersonalen — en kapten och en subalternofficer — som flygstyrelsen för detta ändamål anser nödvändig, synes mig vara synnerligen blygsam. Jag anser därför ofrånkomligt, att flygvapnets stat ökas med detta antal officerare.

Vid flygvapnet är utbildningen i *bombfällning och skjutning* av allra största betydelse, varför denna utbildning måste effektivt bedrivas. Härför är en enhetlig och följdriktig ledning av densamma erforderlig. Den grundläggande utbildningen måste sålunda äga rum vid en för ändamålet organiserad *bomb- och skjutskola* under ledning av en härför lämpad (utbildad) officer som chef med biträde av viss befälspersonal. Även för denna skola har i 1925 års försvarsordning icke beräknats personal. Jämlikt flygstyrelsens underdåniga skrivelse om anslagsäskanden har chefen för flygvapnet ansett erforderligt att redan innevarande år organisera en dylik skola, och enligt vad jag inhämtat har skolan beordrats äga rum under mars—april. Det kommer otvivelaktigt att påvila chefen för denna skola ett stort ansvar med hänsyn såväl till utbildningens rätta bedrivande som ock till handhavandet av personal och materiel. Det synes mig därför vara med försvarets och statens intresse förenligt, att ledningen av denna skola och därmed sammanhängande spörsmål bliver anförtrödd åt en officer av regementsofficers tjänstegrad (lönegrad O 4 eller O 5).

Beträffande *försöksavdelning* har departementschefen framhållit, att han anser sig böra biträda flygstyrelsens förslag angående organiserandet av en dylik avdelning »med hänsyn till det under senaste tid alltmer framträdande behovet». I anslutning härtill har i Kungl. Maj:ts proposition upptagits för ändamålet en flygingenjör av 3' graden (lönegrad C 10) jämte särskilt arvode åt en officer, kommenderad vid avdelningen, och åt nämnde ingenjör. Departementschefen har emellertid ej upptagit den ökning av en officersbeställning, vilken för ändamålet givetvis bliver erforderlig. Med flygvapnets knappt tillmätta stater anser motionären det nödvändigt, att officersstaten för tillgodosende av behovet vid försöksavdelningen ökas med en officer av kapstens grad.

Undertecknad, som, efter studium av flygvapnets personalstater, funnit att dessa icke på långt när motsvara behovet och som därför är fullt övertygad om att i en kommande försvarsordning dessa stater bliva väsentligt ökade, har åtnöjt sig med att beröra endast de personalbehov, vilka enligt min åsikt omedelbart måste tillgodoses.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta en utökning i flygvapnets personalstater såsom de angivas i Kungl. Maj:ts proposition av:
a) 33 beställningar i *manskapsstaten* enligt nedanstående tablå:

	F 1		F 2		F 3		F 4		F 5	
	Antal	Lönegrad	Antal	Lönegrad	Antal	Lönegrad	Antal	Lönegrad	Antal	Lönegrad
Furir av 1 klass	1	Maf. 5	—	Maf. 5	—	Maf. 5	—	Maf. 5	—	Maf. 5
» » 2 »	1	Maf. 4	—	Maf. 4	1	Maf. 4	2	Maf. 4	3	Maf. 4
Korpraler	3	Maf. 3	2	Maf. 3	1	Maf. 3	3	Maf. 3	—	Maf. 3
Vicekorpraler...	—	Maf. 2	—	Maf. 2	2	Maf. 2	1	Maf. 2	—	Maf. 2
Menige	—	Maf. 1	3	Maf. 1	4	Maf. 1	2	Maf. 1	4	Maf. 1
Löner till ovanstående.....	7,032 kr.		4,524 kr.		7,152 kr.		9,024 kr.		7,176 kr.	

Summa löner till ovanstående förslagsvis 34,908 kronor.

b) 4 beställningar i *officersstaten* enligt nedanstående:

1 överstelöjtnant eller major (kommendörkapten av 1 eller 2 graden), lönegrad O 5 eller O 4, kostnad 10,050 kronor; 2 kapten, lönegrad O 3, kostnad 13,908 kronor; samt 1 löjtnant, lönegrad O 2, kostnad 4,494 kronor.

Stockholm den 23 januari 1935.

Nils Christiernsson.

